

Tomusta tähtiin

*”Oikeat opettajat loistavat niin kuin säteilevä tai-
vaankansi, ja ne, jotka ovat opastaneet monia van-
hurskauteen, loistavat kuin tähdet, aina ja ikuisesti.”*
(Dan. 12:3.)

Avaintekstit:

Dan. 12;
Room. 8:34;
Luuk. 10:20;
Room. 8:18;
Hepr. 2:14, 15;
Joh. 14:29;
Ilm. 11:3.

Danielin kirja alkaa sillä, että Nebukadnessar valtaa Juudean ja vie muka-
naan vankeja Babyloniaan. Kirja päättyy vastakkaiseen näkymään, jossa
Mikael seisoo ja suojaa Jumalan kansaa ja vapauttaa sen lopun ajan Baby-
lonista. Kuten koko Danielin kirja on tähänkin asti osoittanut, lopussa, *aiivan* lo-
pussa, Jumala kääntää kaiken kansalleen parhain päin.

Olemme saaneet nähdä myös sen, miten Daniel ja hänen ystävänsä pysyvät
uskollisina Jumalalle ja osoittavat vertaansa vailla olevaa viisautta pakkosiirto-
laisuuteen liittyvien koettelemusten ja haasteiden keskellä. Samoin Jumalan lo-
pun ajan kansa pysyy uskollisena, erityisesti tuona ahdistuksen aikana, ”jonka
kaltaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut” (Dan. 12:1). Kuten Daniel
ystävineen Babyloniassa, he osoittautuvat viisaiksi ja ymmärtäväisiksi. Heidän
henkilökohtaisena hyveenään on viisaus, ja se saa heidät sitoutumaan siihen,
että he johtavat toisiakin vanhurskauteen. Jotkut kuolevat tai heidät tapetaan,
ja näin he joutuvat palaamaan maan tomuun, mutta heidät herätetään ikuisuu-
teen. Kuten Raamattu sanoo: ”Monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset
ikuiseseen elämään – –.” (Dan. 12:2.)

Tämä tutkistelu on sapatiksi 28.3.2020

MIKAEL, MEIDÄN RUHTI- NAAMME

Lue Dan. 12:1. Kuka muuttaa historian kulun ajan lopussa? Miten Room. 8:34 ja Hepr. 7:25 auttavat meitä ymmärtämään, mitä tämä jae tarkoittaa?

Danielin kirjan jokainen luku tähän asti on alkanut maininnalla pakanakuninkaasta. Dan. 12 alkaa myös hallitsijan mainitsemisella, mutta toisin kuin muissa luvuissa, tämä hallitsija on jumalallinen ruhtinas, joka nousee vapauttamaan Jumalan kansan tämän vihollisten käsistä.

Sivusimme jo tutkistelussa 10 sitä, että Mikael on sama taivaallinen olento, joka ilmestyy Danielille Tigrisvirran rannalla. Siellä hän näyttäytyy taivaallisena Jumalan kansan edustajana. Muualla Danielin kirjassa hän esiintyy Ihmisen Poikana (Dan. 7, RK 2012/VKR), taivaan joukon valtiaana (Dan. 8) ja voideltuna hallitsijana (Dan. 9). Niinpä Mikaelin, jonka nimi tarkoittaa 'Jumalan kaltainen', täytyy olla itse Jeesus.

On tärkeää huomata ajankohta, jolloin Mikael puuttuu tapahtumiin. Dan. 12:1 sanoo "Silloin" tai "Siihen aikaan" (RK 2012/VKR). Ilmaus viittaa aikaan, joka on mainittu juuri aikaisemmin eli Dan. 11:40-45. Tässä puhutaan ajanjaksosta, joka alkaa paavinvallan sortumisesta vuonna 1798 ja ulottuu aina loppua tapahtuvaan ylösnousemukseen asti (Dan. 12:2).

Kaksi tärkeää Mikaelin työhön liittyvää asiaa voidaan päätellä Dan. 12:1 käytetystä Mikaelin toimintaa kuvaavasta verbistä "seisoa". Ensinnäkin, verbi "seisoa" herättää ajatuksen voittamaan ja hallitsemaan tulevien kuninkaiden noususta. Verbi viittaa ensisijaisesti sotilaalliseen toimintaan. Se osoittaa, että Mikael toimii sotilaallisena johtajana, joka suojelee kansaansa ja johdattaa heitä erityisellä tavalla suuren taistelun viimeisissä vaiheissa.

Toiseksi, verbi "seisoa" viittaa myös tuomioistuimen toimintaan. Mikael "astuu esiin" asianajajan roolissa taivaallisessa tuomioistuimessa. Ihmisen Poikana hän nousee Ikiaikaisen eteen edustamaan Jumalan kansaa tutkivan tuomion aikana (Dan. 7:9-14). Mikaelin esiin astuminen ja seisominen tuo mieleen hänen työnsä sotilaallisen ja juridisen puolen. Toisin sanoen hänelle on annettu valta kukistaa Jumalan viholliset ja oikeus edustaa Jumalan kansaa taivaallisessa tuomioistuimessa.

Mikael seisoo puolustajanamme ja edustajanamme. Mitä toivoa tämän pitäisi antaa sinulle, syntiselle?

KIRJAAN KIRJOI- TETTU NIMI

Dan. 12:1 puhuu niistä, joiden nimi on kirjoitettu kirjaan? Mitä tämä tarkoittaa?

Mikaelin avun aikaa kuvataan myös vailla vertaa olevana ahdistuksen aikana. Tämä vastaa sitä aikaa, jolloin Jumalan Henki vetäytyy pois kapinallisen ihmiskunnan yltä. Silloin seitsemän viimeistä vitsausta, jotka ovat Jumalan vihan ilmaus kansoja kohtaan, vuodatetaan lopun ajan Babylonin päälle (Ilm. 16; Ilm. 18:20-24) ja pimeyden voimat päästetään irti maailmassa. Ellen G. White kirjoittaa tästä ajasta, että "saatana on syöksevä maan asukkaat viimeiseen suureen ahdistukseen. Kun Jumalan enkelit lakkaavat pidättämästä ihmisten intohimojen raivoisia tuulia, kaikki taistelun voimat pääsevät irralleen. Koko maa joutuu silloin vielä kauheamman hävityksen kohteeksi kuin Jerusalem muinoin." (8AO 120.)

Jumalan kansa päästetään kokemasta tätä kammottavaa aikaa, sillä taivaallisessa tuomioistuimessa käydyssä tutkivassa tuomiossa Jeesus, taivaallinen ylipappi, on puhdistanut heidät epäilyksistä, ja heidän nimensä on kirjoitettu kirjaan.

Ymmärtääksemme tämän kirjan merkityksen meidän on hyvä muistaa, että Raamattu mainitsee kahdenlaiset taivaalliset kirjat. Toinen niistä sisältää niiden nimet, jotka kuuluvat Herralle. Joskus tätä kirjaa kutsutaan nimellä "elämän kirja" (2. Moos. 32:32; Luuk. 10:20; Ps. 69:29; Fil. 4:3; Ilm. 17:8).

Elämän kirjan lisäksi Raamattu mainitsee kirjan, jossa säilytetään tietoja ihmisten teoista (Ps. 56:9; Mal. 3:16; Jes. 65:6, RK 2012/VKR). Kirjoja käytetään taivaallisessa tuomioistuimessa määrittelemään jokaisen ihmisen sitoutuminen Herraan. Ne ovat taivaallisia arkistoja, "tietokantoja", jotka sisältävät jokaisen ihmisolennon nimen ja teot. Jotkut paheksuvat ajatusta siitä, että heidän nimensä ja varsinkin heidän tekonsa olisivat kirjoitettuna taivaassa. Mutta silloin kun annamme elämämme Kristukselle, meidän nimemme kirjoitetaan pois. Tämä taivaallinen arkisto tarjoaa juridista näyttöä koko maailmankaikkeudelle siitä, että me kuulumme Jeesukselle, ja siksi meillä on oikeus suojelukseen ahdingon aikana.

Miksi ainoa toivomme siitä, että löydämme nimemme kirjoitettuna elämän kirjaan, on Kristuksen vanhurskaudessa, joka luetaan meidän hyväksemme?

YLÖS- NOUSEMUS

Lue Dan. 12:2, 3. Mistä tapahtumasta tässä puhutaan? Ottaen huomioon sen, kuinka ymmärrämme kuoleman, miksi viittauksen tapahtuma on meille niin tärkeä?

Danielin kirjasta löytyy kenties Vanhan testamentin selkein viittaus tulevaan ylösnousemukseen. Tutkiessamme jakeita opimme joitakin tärkeitä totuuksia. Ensinnäkin, kuten kieli-kuva nukkumisesta osoittaa, ihmisruumiissa ei asu kuolema-tonta sielua. Ihminen on ruumiin, mielen ja hengen jakama-ton kokonaisuus. Kuolemassa ihminen lakkaa olemasta ja jää tiedottomaan tilaan ylösnousemukseen asti. Toiseksi, jakeet viittaavat tulevaan ylösnousemukseen synnin seurausten kuo-mamisena. Itse asiassa Dan. 12:2 ilmaus ”maan tomu” kuu-luu alkukielellä ”tomun maa”. Tämä epätavallinen sanajärjes-tyt viittaa 1. Moos. 3:19, joka on ainoa toinen raamatunteksti, jossa sanat ovat tässä järjestyksessä. Tämä tarkoittaa sitä, että kuolemantuomio, joka annettiin Aadamin lankeemukses-sa, kumotaan eikä kuolemalla ole enää valtaa. Paavali sanoo: ”Kuolema on nieltä ja voitto saatu.” (1. Kor. 15:54.)

Lue Room. 8:18 ja Hepr. 2:14, 15. Miksi meidän ei tarvitse pelätä kuolemaa?

Kuolema pilaa ja lopettaa kaiken täällä. Meille tarjotaan kuitenkin lupausta siitä, että kuolema ei ole uskovien lopullinen kohtalo. Kuolema on kukistettu vihollinen. Kun Kristus mursi kuoleman kahleet ja nousi elävänä haudastaan, hän antoi kuolemalle kuoliniskun. Nyt voimme katsoa väliaikaisen kuoleman todellisuuden tuolle puolen siihen lopulliseen elämän todellisuuteen, jonka saamme Jumalalta Kristuksessa. Koska Mikael astuu esiin (ks. Dan. 12:1), myös hänelle kuuluvat astuvat esiin. He nousevat ”tomun maasta” ja loistavat tähtien lailla ikuisuudesta ikuisuuteen.

Kuinka voimme elämän kipujen ja taisteluiden keskellä saada toivoa ja lohtua luvatussa ylösnousemuksesta ajan lopussa? Miksi oikeastaan millään muulla ei ole kovin paljon merkitystä?

SINETÖITY KIRJA

Lue Dan. 12:4 ja Joh. 14:29. Miksi Danielin kirja on sinetöitävä lopun aikaan asti?

Kirjan viimeisen pääosuuden lopussa (Dan. 10:1-12:4) profeetta saa käskyn sinetöidä kirjan lopun aikaan saakka. Samaan hengenvetoon enkeli ennustaa: "Monet harhailevat, mutta tieto lisääntyy." (Dan. 12:4.) Jotkut Danielin kirjan tutkijat tulkitsevat harhailun ennustuksena tieteellisestä kehityksestä. Tätäkin sillä voidaan tarkoittaa, mutta asiayhteys näyttäisi viittaavan enemmän Danielin kirjan tutkimiseen ja sen ymmärryksen lisääntymiseen. Katsoessamme ajassa taaksepäin huomaamme, että Danielin kirja oli vuosisatojen ajan vaikeaselkoinen kirja. Jotkut saattoivat tuntea sen ja tutkia sitä, mutta jotkin sen avainopetuksista ja profetioista jäivät arvoituksiksi. Esimerkiksi sen profeetallinen sanoma taivaallisen pyhäkön vanhurskauttamisesta, tuomiosta sekä pienen sarven identiteetistä ja töistä, samoin kuin näihin profetioihin liittyvä aikarajoitus, olivat kaikkea muuta kuin selvää.

Protestanttien uskonpuhdistuksesta alkaen yhä useampi alkoi tutkia Danielin kirjaa. Kuitenkin vasta lopun aikana kirja alkoi vihdoinkin avautua ja sen sisältö paremmin paljastua. Kuten Ellen G. White huomauttaa: "Mutta sen jälkeen kun vuonna 1798 Danielin kirjan sinetti avattiin, on profetioiden tuntemus lisääntynyt, ja useat ovat julistaneet tuomion läheisyyden vakavaa sanomaa." (7AO 309.) "1700-luvun lopussa ja 1800-luvun alussa uusi kiinnostus Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan profetioita kohtaan heräsi kaukana toisistaan olevilla maailman kolkilla. Näiden profetioiden tutkiminen johti laajalle levinneeseen uskomukseen siitä, että Kristuksen toinen tuleminen oli lähellä. Useat raamatunselittäjät Englannissa, Joseph Wolff Lähi-idässä, Manuel Lacunza Etelä-Amerikassa ja William Miller Yhdysvalloissa alkoivat samaan aikaan monien muiden profetioiden tutkijoiden kanssa julistaa Danielin kirjan profetioiden perusteella, että toinen adventti oli käsillä. Tänä päivänä tämä vakaumus on maailmanlaajuisen liikkeen kantava voima." (4BC 879.)

Ajattele, miten suuri etuoikeus meillä on tänä päivänä katsoa taaksepäin historiassa ja nähdä, miten Danielin kirjan historialliset profetiat ovat toteutuneet. Miten tämän tulisi auttaa meitä luottamaan kaikkiin Jumalan lupauksiin?

ODOTUS- AIKA

Lue Dan. 12:5-13. Miten kirja päättyy?

Viimeisen näkymän tapahtumapaikkana on virta (Tigris), sama paikka kuin Danielin viimeisessä suuressa näyssä (Dan. 10:4). Tässä käytetty sana ei ole kuitenkaan se, jota yleisesti heprean kielessä käytetään joista, vaan tässä se on *j^{ecor}*, jolla yleensä tarkoitetaan Niiliä. Tämä tuo mieleen israelilaisten paon Egyptistä ja osoittaa, että aivan kuten Herra vapautti Israelin Egyptistä, samoin hän tulee vapauttamaan lopun ajan kansansa.

Meille annetaan kolme profeetallista aikaennustusta. Ensimmäinen, ”aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa”, vastaa kysymykseen: ”Kuinka kauan kestää, ennen kuin kaikki nämä ihmeelliset asiat tapahtuvat?” (Dan. 12:6.) Ihmeellisillä asioilla viitataan asioihin, joita Dan. 11 kuvaa ja jotka tarkentavat lukujen 7 ja 8 sisältöä. Ajanjakso mainitaan Dan. 7:25 ja myöhemmin Ilm. 11:3, Ilm. 12:6, 14 ja Ilm. 13:5. Ajanjakso vastaa paavinvallan 1 260:tä vuotta, jotka ulottuivat vuodesta 538 jKr. vuoteen 1798 jKr. Dan. 11:32-35 viittaa samaan vainon aikaan mainitsematta jakson pituutta.

Toiset kaksi aikaennustusta, 1 290 päivää ja 1 335 päivää, vastaavat kysymykseen: ”Herrani, miten tämä kaikki päättyy?” (Dan. 12:8.) Daniel itse esittää kysymyksen pellava-vaatteiselle miehelle. Aikaennustuksia on edeltänyt sana siitä, että ”päivittäinen uhri” lakkautetaan ja ”turmion iljetys” pystytetään. Tutkiessamme Danielin kirjan 8. lukua opimme, että päivittäisellä uhrilla tarkoitetaan Jeesuksen esirukoustyötä, joka korvattiin väärennetyllä jumalanpalvelusjärjestelmällä. Niinpä profeetallisen ajanjakson alkamisajankohdasta pidetään vuotta 508 jKr., kun Ranskan kuningas Klodvig I kääntyi katoliseen uskoon. Tämä tärkeä tapahtuma silotti tien kirkon ja valtion liitolle, joka säilyi vahvana koko keskiajan. 1 290 vuotta päättyvät vuoteen 1798, jolloin Napoleon vangitsi paavin. Viimeisenä mainittu 1 335 päivän ajanjakso päättyy vuoteen 1843. Tämä oli milleriläisen liikkeen aikaa. Se oli myös aika, jolloin Raamatun profetioita alettiin tutkia uudelleen. Se oli odotuksen aikaa, jolloin toivottiin Jeesuksen tulon olevan oven edessä.

Kautta koko Danielin kirjan esiin nousee kaksi asiaa: Jumalan kansaa vainotaan, ja lopulta se vapautetaan ja pelastetaan. Miten tämä tieto voi auttaa meitä pysymään uskollisina koettelemusten keskellä?

KERTAUS

Lisäaineisto: ”Ennustukset esittävät tapahtumasarjan, joka johtaa tuomion alkamiseen saakka. Tämä koskee erityisesti Danielin kirjaa. Mutta Danielin käskettiin lukita ja sietäviä viimeisiä päiviä koskeva osa ennustuksistaan ’lopun aikaan asti’. Ennen tätä aikaa ei voitu julistaa tuomion sanomaa, joka perustui näiden ennustusten täyttymiseen. Mutta lopun aikana, profeetan sanojen mukaan, ’monet sitä tutkivat ja ymmärrys lisääntyy’ (Dan. 12:4).

Apostoli Paavali varoitti seurakuntaa odottamasta Kristuksen tuloa hänen aikanaan. Hän sanoi, että ’se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy’ (2 Tess. 2:3). Me emme voi odottaa Herramme tuloa ennen kuin suuren luopumuksen ja ’synnin ihmisen’ pitkän hallituskauden jälkeen. ’Synnin ihmisellä’, jota myös kutsutaan ’laittomuuden salaisuudeksi’, ’kadotuksen lapseksi’ ja ’vastustajaksi’, tarkoitetaan paavinvaltaa, joka profeetan ennustuksen mukaan oli säilyttävä valta-asemansa 1260 vuotta. Tämä ajanjakso päättyi vuonna 1798. Kristuksen tuleminen ei voinut tapahtua ennen sitä aikaa. Paavalin varoitus koskee siis koko kristillistä aikaa aina vuoteen 1798 saakka. Sanomaa Kristuksen toisesta tulemisesta on julistettava tuon ajan jälkeen.” (7AO 308, 309.)

Keskustelunaiheita:

1. Mitä vaaroja sisältyy siihen, jos asetamme päivämääriä tuleville lopunajan tapahtumille? Mitä monien uskolle tapahtuu silloin, kun ennustukset eivät toteudukaan? Mikä tärkeä profeettallinen totuus löytyy Joh. 14:29 esitetyistä Kristuksen sanoista?

2. Mikä tässä meidän välittömän kommunikoinnin ja tieteellisen edistyksen ajassamme on sellaista, joka ei aina ole meille eduksi ja joka saa meidät ajattelemaan, ettei ”ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut” ole kovinkaan vaikeaa kuvitella?

3. Keskustelkaa vastauksistanne maanantain tutkisteluosueiden viimeiseen kysymykseen siitä, miksi evankeliumi, suuri totuus Kristuksen vanhurskaudesta, on ainoa toivomme saada nimmemme elämän kirjaan. Mitä toivoa meillä olisi ilman sitä?